

for godt, naar jeg siger, at de begge ere Folk af meget stor Betydning, og at der navnlig siden Udsførelsen af Jernstibsbyggeriet er paa- lagt den Første særdeles vigtige og vanskelige Forretninger, idet han alene har den vidtløstige Afslibning af ethvert Stib. Han har nu Kongelig Udnævnelse, og Forslaget gaaer altsaa forsaavidt kun ud paa at slaae fast, hvad der allerede eksisterer. Jeg troer ogsaa at kunne henvise til, at disse Mænd i Lønningstoven ere satte lige med Undermestere, som ere bestemte til at have Kongelig Udnævnelse, og da deres Function i enhver Henseende er ligesaa vigtig som disse sidstes, vilde det ikke være consequent at nægte dem Kongelig Udnævnelse. Jeg troer ogsaa at turde haabe, at den høit- ærede Marineminister, der er saa nøie kjendt med alle de herhen hørende Forhold, vil understøtte dette Endringsforslag, som jeg herved tillader mig at anbefale det ærede Thing.

Marineministeren: Jeg skal tillade mig enkeltviis at gennemgaae de af Udvalget foreslaaede Punkter. Forslaget under Nr. 23 af Ordene: „til 4“ udgaae, skal jeg ikke modsætte mig, idet jeg mener, at Hensigten er, at Underviisningsplanen skal være paa 3 Aar, og at det naturligtviis vil følge af sig selv, at de, der have været borte i længere Tid som Udcommanderede, maae kunne bruge en længere Tid til at gennemgaae Skolen, uden at saadan Udcommando skal være dem til Afbræk. — Forslaget under Nr. 24 kan jeg ligeledes tiltræde. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 25 og 26 har den ærede Ordfører saa klart udviklet, hvori Forskjellen mellem Udvalget og mig bestaaer, at jeg ganske kan henholde mig dertil, og derfor blot skal anføre de Grunde, hvorfor jeg maa blive staaende ved mit Forslag. Hovedforskjellen er, som den ærede Ordfører nævnte, at der er 3 Klasser efter det ene og to efter det andet Forslag. Hovedtingen er Antagelsesalderen til Underviisningen, der efter mit Forslag er det 13de til 15de Aar, men efter Udvalgets det 17de Aar. All- evel ved 1ste Behandling tillod jeg mig at oplyse, at man i Sverrig havde begyndt en Skole, hvor Antagelsesalderen netop var den sidst- nævnte, men at man efter 4 Aars Forløb

maatte ophæve dette og gaae tilbage til den af mig foreslaaede Alder. Jeg skal nu tillige oplyse, at i England og Amerika, de meest praktiske Lande for Søfolks Opdragelse, antages de unge Menneſter til Opdragelse som Søoffice- rer med 14 Aars Alderen, og, saavidt mig be- kjendt, er dette overalt den Alder, hvori man begynder at danne dygtige Søfolk. Jeg vil ikke tale om, at det er den naturlige Alder, den Alder, hvori Drengen, der vil være Sø- mand, begynder at fare tilføes. Seer man hen til de Foranstaltninger, som ere foretagne her i den senere Tid, s. Ex. til den Elefskole, som er oprettet for Hæren, saa er Afgangsalderen 14 Aar, og seer man hen til den Underofficersskole, som skal oprettes for Marinen, er Antagelsesalderen det 14de til 16de Aar, og jeg troer i det Hele taget at kunne sige, at enhver Dreng paa 14 Aar har, forsaavidt det afhænger af ham, taget sin Bestemmelse om, hvilken Vej han finder sig dygtig til at gaae. Ved at ud- sætte Antagelsesalderen i flere Aar vil man istedetfor at faae dem, som føle sig kaldede til at gaae denne Vej, faae unge Menneſter, der deels ere mislykkede i den Retning, som de først havde tænkt sig at gaae, deels speculere paa, hvilken Vej de helst skulle gaae for at skaffe sig et Levebrød i Fremtiden, altsaa Folk, som ikke føle Kald til den Bane, som de nu i en højere Alder ville betræde. Jeg troer ogsaa, at de danske Drengene have ligesaa fast en Charakter mellem 13 og 15 Aar, som Drengene paa alle andre Steeder, og altsaa maae vide, om de ville gaae tilføes eller ikke. Efter min Mening vil det altsaa være uheldigt at tage Menneſter i en højere Alder til at fare tilføes. Dette var imidlertid ikke Hovedpunktet, ikke det, som den ærede Ordfører lagde Bægten paa, men der- imod var det Væsentlige det, af hvilken Klasse Eleverne til Søofficeerskolen skulde dannes. Forsaavidt dette Spørgsmaal specielt er over- veiet, troer jeg imidlertid, at der aldeles Intet er iveien fra Ministeriets Side for i denne Henseende at komme Udvalget imøde; der kunde jo tages Forholdsregler, hvorved dette blev fastslaaet saa bestemt som muligt. Jeg skulde gjerne gaae ind paa, at der toges Elever fra Island, Færøerne, Jylland, saaledes at der blevet bestemt fra hver Antal af de forskjellige